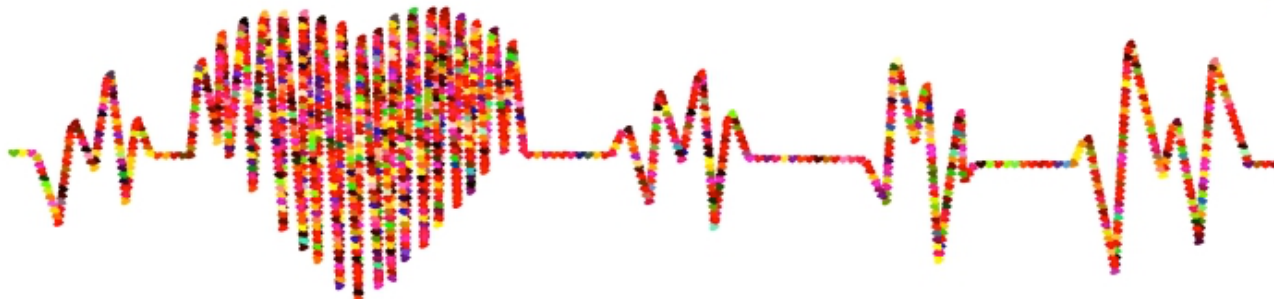

PRAWIE WSZYSTKO, O MIŁOŚCI

Rekolekcje
w życiu codziennym

17 marca - 7 kwietnia

niedziela, 19:30 - Msza św.
środa, 19:00 - konferencja

rekolekcjekrakow.jezuici.pl

Biuletyn 3 **1 - 7 kwietnia**

Adoracja w niedziele o 19.10
Eucharystia w niedziele o 19.30
Bazylika Najświętszego Serca Pana Jezusa
ul. Kopernika 26, Kraków

Konferencja w środy o 19.00,
kaplica, Duszpasterstwo Akademickie WAJ
Dzielenie w grupce w wybranym terminie

— Jezuici & WŻCh

Metoda medytacji (czas trwania 45-60 minut)

przygotowanie

- czytamy wprowadzenie, potem wskazany fragment Pisma Świętego
- co szczególnie w nas rezonuje?
- nie troszczymy się o przerobienie wszystkiego

rozważanie

- powierzamy się Duchowi Świętemu, by nas prowadził
- wyobrażamy sobie medytowane wydarzenie, patrzymy i słuchamy uważnie
- zatrzymujemy się nad swoimi uczuciami i przeżyciami, prosimy o łaskę rozeznania
- jeśli coś bardziej zaangażowało, podejmujemy w rozmowie

rozmowa końcowa

- zwracamy się, w zależności od tematu, do Boga Ojca, Syna, lub Ducha Świętego

refleksja po modlitwie

- jeśli modlitwa była dobra, kontynuujemy następnym razem w taki sam sposób,
- jeśli nie, dokonujemy zmian
- notujemy ważniejsze poruszenia

medytacja powtórkowa

(zalecana następnego dnia)

- podejmujemy najważniejsze przemyślane treści, by je pogłębić

Modlitwa stała (por. ĆD 46)

Aby w moich zamiarach, decyzjach i czynach jaśniała Boża chwała: mądrość zstępująca z góry, sprawiedliwość Królestwa Bożego i piękno nowego życia.

7. „Abraham, ojciec wasz, rozradował się z tego, że ujrzał mój dzień” (J 8,56).

Obraz: Ofiara Izaaka na wzgórzu w krainie Moria.

Prośba o owoc: O łaskę zażyłości z Bogiem.

1. **„Ja jestem Pan, który ciebie wywiodłem z Ur chaldejskiego**, aby ci dać ten oto kraj na własność” (Rdz 15, 7). Abram nie wyszedł z Ur na rozkaz Pana, jak można by mylnie sądzić. Terach, jego ojciec, zabrał rodzinę z Ur i podążył w stronę Kanaanu. Doszli jednak do Charanu, który leży w połowie drogi do Kanaanu. Terach zdecydował się tam pozostać. Osiedlił się w Charanie, rezygnując z myśli o Kanaanie. To właśnie w Charanie Bóg przemówił do Abrama: „Wyjdź z domu twego ojca do kraju, który ci ukażę” (Rdz 12, 1). „Do Charanu Pan był dla Abrama jedynie «Bogiem jego ojca», a wiara co najwyżej posłuszeństwem i «wiarą dziedziczną»” (abp G. Ryś). Czy Twoja przynależność do Kościoła jest powołaniem? Czy może „wiarą przodków”? Abraham jest ojcem wszystkich wierzących, dlatego jego historia jest jak zwierciadło, w którym możemy się przeglądać.
2. **Bóg zawiera z Abramem Przymierze** i zapowiada mu potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie. „Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za zasługę” (Rdz 15,6). Sprawiedliwość Abrama polega na zawierzeniu Bogu. Czym jest jednak „zawierzenie Bogu”? Niewątpliwie, Abram potrafił rozpoznawać głos Boga i daje Mu się prowadzić. Ilustruje to dobrze pewna wizyta: „Pan ukazał się Abrahamowi pod dębami Mamre, gdy ten siedział u wejścia do namiotu w najgorętszej porze dnia. Abraham spojrzawszy dostrzegł trzech ludzi naprzeciw siebie. Ujrawszy ich podążył od wejścia do namiotu na ich spotkanie...”. Oddawszy pokłon Abraham powiedział: „O Panie, jeśli darzysz mnie życzliwością, racz nie omijać Twego sługi!” (Rdz 18,1-3). Rok później rodzi się syn obietnicy, Izaak.
3. **Próba czy pokusa?** Zawierzenie Bogu dochodzi do głosu najmocniej w ofierze Izaaka. „Czy wiara potrzebuje próby, otarcia się o rozpacz i przewyciężenia jej? Chyba nie mniej jak obietnica i nadzieja potrzebuje spełnienia. [...] Paradoksalnie to właśnie w takich sytuacjach, gdy możemy się czuć najbardziej samotni, mamy niepowtarzalną szansę nawiązania realnej, a nie deklarowanej jedynie więzi. Stać się wobec Boga nie tylko wyznawcą, choćby i teologicznie poprawnym, ale także przyjacielem.” (T. Kot SJ). Bóg bowiem nie poddaje Abrahama próbie, by go sprawdzić, lecz by objawić mu Swoje plany. Czyż nie traktował go jak przyjaciela, któremu się zwierza? „Czyż miałbym zataić przed Abrahamem to, co zamierzam uczynić?” (Rdz 18,17).

Sytuacje, choć trudne, mogą prowadzić do umocnienia wiary. Czy tak jest również w Twoim przypadku? Czy na modlitwie rozmawiasz z Bogiem jak z przyjacielem?

Rozmowa końcowa: O próbach życiowych wpisanych w drogę wiary. O wierze dziedziczonej, która potrzebuje osobistego wymiaru. O przyjaźni z Bogiem.

Modlitwa: Odmawiamy *Ojcze nasz*

8. „Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Boga” (J 6,68-69).

Obraz: Spotkanie w Galilei. Zmartwychwstały Pan pyta Piotra o Miłość (J 21,15).

Prośba o owoc: O łaskę wytrwania w wierze podczas prób.

1. **„Słowa, które Ja wam powiedziałem, są duchem i są życiem.** Lecz pośród was są tacy, którzy nie wierzą». Jezus bowiem na początku wiedział, którzy to są, co nie wierzą, i kto miał Go wydać. Rzekł więc: «Oto dlaczego wam powiedziałem: Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli mu to nie zostało dane przez Ojca»” (J 6, 63-69). Ludzie odchodzą, bo inaczej wyobrażali sobie Mesjasza. „Trudna jest ta mowa. Któż jej może słuchać?”. Jezus świadom napięć również w gronie uczniów nieoczekiwanie zwraca się do nich w słowach: „Czyż i wy chcecie odejść?”. Piotr mówi: „Panie, do kogóż pójdziemy? Ty masz słowa życia wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Świętym Boga”. Co mnie zniechęca w Kościele? Czy potrafię nawiązać więź z Bogiem w przeżywanych trudnościach, kryzysach? Jak dotyczą mnie opinie i zachowania ludzi Kościoła?
2. **Wyznanie Piotra** (Mt 16,13n). Gdy Jezus zapytał uczniów: „Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?”, Szymon Piotr dał właściwą odpowiedź: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”. Jezus pochwalił go w słowach: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie...”. Ale Szymon Piotr słuchał nie tylko Boga Ojca. Gdy Jezus zaraz potem zapowiedział uczniom mękę i śmierć, jakiej miał dokonać w Jerozolimie „Piotr wziął Go na bok i począł robić Mu wyrzuty: «Panie, niech Cię Bóg broni! Nie przyjdzie to nigdy na Ciebie». Lecz On odwrócił się i rzekł do Piotra: «Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo myślisz nie na sposób Boży, lecz na ludzki»”.
3. **Zmartwychwstały spotkał się z uczniami w Galilei.** Po cudownym połowie spożywali wspólnie posiłek. Jezus zwrócił się do Szymona Piotra: „Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?” (J 21,15). W słowach tych Jezus nie robił Piotrowi wyrzutów. Trzykrotne pytanie, które Jezus skierował do niego odpowiadało trzykrotnemu zaparciu się Mistrza. Jezus zapowiedział mu to odstępstwo. A nawet zapewnił go, że modlił się do Ojca, by nie ustała jego wiara, by on mógł nieść wsparcie innym. Jezus pozwala mu teraz odzyskać wiarę w Bożą Miłość, ponownie odnaleźć siebie w niej. To pytanie nie przestaje być aktualne, również dla nas. Bycie uczniem Jezusa nie oznacza, że będziemy uchronieni od słabości i upadków. Pytanie o Miłość — jest zaofiarowaną przez Boga łaską. Bo to Bóg jest w tej relacji tym, który pozostaje wierny, który nie wycofuje danego Słowa.

Usłysz pytanie Jezusa skierowane do Ciebie, w aktualnym momencie Twojej drogi życia, drogi wiary. Za co chcesz podziękować? Za co przeprosić? Co chcesz Bogu oddać, powierzyć? Jak Jezus na Ciebie patrzy? Co chcesz Mu powiedzieć?

Rozmowa końcowa: O wierności i Miłości Boga.

Modlitwa: Odmawiamy *Ojczy nasz* lub *Duszo Chrystusowa*

9. Matka Jezusa powiedziała: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5).

Obraz: Rozmowa z Matką bolejącą w domu Jana, po ukrzyżowaniu Jezusa.

Prośba o owoc: O udział w cierpieniu Maryi i o pocieszenie jakie daje Bóg.

1. **W milczeniu Boga Maryja pozostaje służebnicą Pana** (Łk 1,38). Czas Wielkiej Soboty to dla Maryi czas wspomnień, powrotu do początków, które były zapowiedzią Objawienia tajemnicy Boga. Na słowa archanioła zmieszana się wówczas. „I rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie” (Łk 1, 29). Czyniła tak za każdym razem, gdy Jezus ją zaskakiwał. Tak było, gdy odnaleźli go po trzech dniach w świątyni, gdzie „siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania” (Łk 2,46). Jej pierwsze słowa były naznaczone bólem i troską: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie” (Łk 2,48). Ale Jezus zdawał się nie rozumieć jej cierpienia. Potem „poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu”(Łk 2, 51).
2. **Maryja jest znakiem pociechy i niezawodnej nadziei.** „To, co Ewa straciła przez niewierność, Maryja odzyskała przez wiarę i stała się dla pielgrzymującego ludu znakiem pociechy i niezawodnej nadziei” (Prefacja o NMP, nr 58). Kana Galilejska — pierwszy cud Jezusa. Maryjo, skąd wiedziałaś, że Twój Syn może odmienić sytuację tak po ludzku przegraną? Słowa „Nie mają już wina” (J 2,3) nie są jedynie stwierdzeniem faktu. Maryja nie przygląda się całej sytuacji tak jak gapie. Ona nauczyła się rozumieć Boże drogi... . Patrzy w optyce dobra, gotowa, by... zawierzyć się. Tak jak w dniu zwiastowania powtarza jak refren słowa, których sensem jest — „niech się dzieje Twoja wola!": „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5).
3. **Maryja — Matka boleściwa, Matka Miłosierdzia.** „Stała Matka boleściwa obok krzyża ledwo żywa, gdy na krzyżu wisiał Syn. Duszę Jej, co łez nie mieści, pełną smutku i boleści, przeszedł miecz dla naszych win” (*Stabat Mater Dolorosa*). Matka nie tylko rozumie, ale uczestniczy w pełni w Bożym planie przemiany człowieka, jego serca. Dlatego godna jest nazywać się Matką Kościoła. „Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Niewiasto, oto syn Twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja». I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie” (J 19,26-27).

Witaj Królowo, Matko Miłosierdzia, życie, słodczy i nadziejo nasza, witaj! Do Ciebie wołamy wygnańcy, synowie Ewy; do Ciebie wzdychamy jęcząc i płacząc na tym łez padole. Przeto, Orędowniczko nasza, one miłosierne oczy Twoje na nas zwróć, a Jezusa, błogosławiony owoc żywota Twojego, po tym wygnaniu nam okaż. O łaskawa, o litościwa, o słodka Panno Maryjo!

Czy Maryja jest dla mnie Matką Jezusa i moją, która prowadzi mnie po drogach wiary? Czy tak jak Ona noszę w sercu i rozważam Boże Słowo? Czy powierzam Jej swojej radości i smutki?

Rozmowa końcowa: O miłosierdziu Boga. O Bożym planie zbawienia człowieka.

Modlitwa: Odmawiamy *Ojczy nasz* lub *Duszo Chrystusowa*